

οἴκου Κορνάρου ἢ εἰς τὸ τοῦ οἴκου Λαρεδάνου, ὥς μὴ προσεγγίσαντα εἰς Κρήτην, ἔνεκα τούτου κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον λιτρῶν 289 καὶ 14 σολδίων γροσίων. Ἐπειδὴ ὁμως ἐλήφθη ὑπ' ὄψει τὸ δίκαιον καὶ ἡ λογικὴ δικαιολογία, ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν ἡ χάρις, ὅπως ἐξαγάγῃ ἐκ Ρωμανδιόλης καὶ Λομβαρδίας πᾶν εἶδος δημητριακῶν, πλὴν σίτου καὶ νὰ μεταφέρῃ ταῦτα κατὰ βούλησιν εἰς χώρας φιλικῶς συνδεομένας μετὰ τῆς Βενετίας, καὶ εἰς τοιαύτην ποσότητα ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀποζημιωθῇ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ποσότητα, ἣτις ἐπετράπη εἰς τὸν Ἰωάννην Καῦκον, ὅστις ἔλαβε χάριν νὰ μεταφέρῃ χίλια σταρὰ τοιούτων δημητριακῶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρομοίας ζημίας. Ἐπειδὴ δὲ μέχρι τοῦδε δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς χάριτος ταύτης, αὕτη ἀπεφασίσθη νὰ ἀνανεωθῇ. 1318, Μαρτίου 30.

Fo 143to Millesimo trecentesimo XVIII die penultimo Marcij.

1

Cum alias nobilis uir ser Johannes Minoto frater ser Nicolai Minoto misisset de Candida Venecias cum quadam galea armata certam quantitatem piperis, non ualens ipsum per galeas de ca Cornario et de ca Lauredano mittere, quia non applicuerunt Candidam, et propterea fuisset condemnatus in libris CCLXXXVIII, et soldis XIV ad grossos et uisa eius iusta causa et rationabilis excusacio, facta fuisset sibi gratia compatiendo ei, quod posset extrahere de Romandiola et Lombardia de omni blado, excepto frumento et portare quocunque uellet ad Terras amicorum in ea quantitate, que eum tangeret pro ratione sui dampni et secundum rationem quantitatis concessa ser Joanni Cauco, qui habuit gratiam de stariis mille dicti bladi, occasione similis dampni et propter diuersas condiciones non potuerit uti dicta sua gratia, ita quod terminus dicte sue gratie expirauit; capta fuit pars, quod dicto ser Nicolao Minoto fiat gratia quod dicta gratia sicut alias capta fuit, renouetur et fiat.

5

10

14

51

Ὁ ἐν Βενετίᾳ εὐρισκόμενος οἶνος Κρήτης, δύναται καθ' ὅλον τὸν προσεχῆ Αὐγούστον νὰ ἐξαχθῇ, ὅπως μεταφερθῇ εἰς Κρήτην ἐλευθέρως ἄνευ δασμοῦ, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δοθῇ ἐγγύησις πρὸς τοὺς ὀφφικιούχους ἐπὶ τοῦ οἴνου, ὅτι ἤθελον ἀνταλλάξαι ἐπιστολὰς μετὰ τοῦ δουκὸς ἢ τῶν συμβούλων ἢ τῶν ρεκτόρων ὅτι ὁ οἶνος οὗτος αὐτόθι μετεφέρθη. 1318, Ἰουνίου 18.

Fo 152to Millesimo trecentesimo XVIII, die XVIII Junij.

1

Quod uinum de Creta, quod est in hac terra possit usque per totum mensem Augusti proximi extrahi, pro portando in Cretam libere sine dacio, dando plezariam officialibus uini faciendi conduci contralitteras a Ducha et consiliarijs uel rectoribus deinde, quomodo dictum uinum fuerit illuc delatum, Et si consilium uel capitulare etc.

5

52

Ἀπονέμεται χάρις πρὸς τὸν Φραγκῆσκον Αἰκάρδον διοριζόμενον καστελλάνον φρουρίου Κισάμου Κρήτης ἐπὶ διετίαν ἐπὶ τῷ συνήθει μισθῷ καὶ ὅροις, ἔνεκα τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερον οἱ πρόγονοι αὐτοῦ. 1318, Ἰουλίου 18.

13

F^o 155to Millesimo trecentesimo XVIII, die XVIII Julij.

Quod fiat gratia Francisco Aicardo fideli nostro quod pro benemeritis suorum antecessorum sit castellanus castri Chissimi insule nostre Crete per duos annos, cum salario, et condicionibus consuetis; et est reuocatum consilium per v
5 Consiliarios, XXX de XL, et duas partes Maioris Consilij.

ΣΧΟΛΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΛΛΑΓΑΙ

Οἱ αὐξοντες ἀριθμοὶ τῶν σημειώσεων, ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν τῶν ἀποφάσεων.

Σημείωσις. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι διορισμοὺς ἢ ἄλλας ἐπουνσιώδεις παροχὰς λόγῳ χάριτος, παρατίθενται ἐν Ἑλληνικῇ περιλήψει μόνον, παραλειπομένου τοῦ κειμένου.

5. Ἐπαναλαμβάνεται προηγουμένη ἀπόφασις περὶ σίτου. Ὅρα Liber Presbyter ἀριθ. 17, 19, 20.

8. Ἡ ἀπόφασις αὕτη παρέχει ἱστορικὸν ἐνδιαφέρον, ὥς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς αἰτήσεως περὶ παραιτήσεως τῆς νήσου Κυθήρων ἐκ μέρους τῶν Βενιέρη.

10. Καθ' ὃν χρόνον ὁ ἐξ Εὐβοίας Ἰταλὸς Λικάριος εὕρισκόμενος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ αὐτοκράτορος, ἐπροξένησε μεγάλας καταστροφὰς εἰς τοὺς Φράγκους δυνάστας, περὶ τὸ 1262, καὶ ἐξεδίωξε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐκ τῶν νήσων των, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοὺς Γκίζη ἐκ τῆς Ἀμοργοῦ, τῆς Σερίφου καὶ τῆς Κέας. Αἱ νῆσοι αὗται διετηρήθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος μέχρι τοῦ μεγάλου πειρατικοῦ πολέμου, τοῦ διαρκέσαντος ἐπὶ ἑπταετίαν ἀπὸ τοῦ 1296-1303. Τότε ὁ Ἀνδρόνικος Β' ὁ Παλαιολόγος βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Γενουαίων, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιστῇ ἐν τῇ Αἰγαίῳ εἰς τὰς ἐπιθέσεις τῶν πειρατῶν διευθυνομένων ὑπὸ τῶν Βενετῶν καὶ οὕτω ἅπασαι σχεδὸν αἱ νῆσοι ἀνεκτῆθησαν ὑπὸ τῶν δυναστῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Ἀμοργὸς ὑπὸ τῶν Γκίζη. Ἡ ἀνάκτησις αὕτη ἐκυρώθη διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1303, ὅτε δοῦξ τοῦ Αἰγαίου ἦτο ἀκόμη ἀπὸ τοῦ 1262 ὁ Μάρκος Β' Σανουῶδος. Ὁ διάδοχος τοῦ Μάρκου Β', Γουλιέλμος Α' Σανουῶδος κατέλαβε τὴν Ἀμοργὸν διὰ τοῦ πιστοῦ αὐτοῦ ὑποτελοῦς καὶ ναυάρχου, δυνάστου τῆς Ἰου Δομνίκου Σκιαῶν. Τῷ 1315, ὥς προκύπτει ἐκ τοῦ παρατιθεμένου ἐγγράφου, τὸ Μεῖζον Συμβούλιον Βενετίας ἀποφασίζει νὰ ἐπέμβῃ, ὅπως ἡ νῆσος ἐπιστραφῇ εἰς τοὺς Γκίζη, ἄνευ ὅμως ἀποτελέσματος. Ἡ ἐπιστροφή τῆς νήσου ἐπραγματοποιήθη μόνον τὸ 1355, ὅτε ὁ δοῦξ Ἰωάννης Α. Σανουῶδος ἀπηλευθερώθη τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Γενουαίων καὶ ὑπέγραψε μετ' αὐτῶν συνθήκην εἰρήνης, συνδιαλλαγείας καὶ μετὰ τῶν Γκίζη. Οἱ Γκίζη διετήρησαν τὴν Ἀμοργὸν μέχρι τοῦ 1365, ὅτε ὁ δυνάστης αὐτῆς Τζανάκης Γκίζης ἐξεδιώχθη ὑπὸ τῶν Βενετῶν ὡς μετασχὼν τῆς Κρητικῆς ἀποστασίας τοῦ 1363, καταδικασθεὶς εἰς θάνατον τῷ 1368.

26. Δίδεται ἄδεια ἐξαγωγῆς σίτου ἐκ Κρήτης χάριν τοῦ δυνάστου Θήρας καὶ Θηρασίας Βαρότση. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ὁ Βαρότσης οὗτος ἦτο ὑποπτος εἰς τὴν Βενετίαν, διότι συνιστᾶται εἰς τὸν δοῦκα Κρήτης νὰ ἐπιβλέψῃ, μὴ ὁ σῖτος οὗτος λάβῃ ἄλλην ὁδόν.

42-46. Οἱ περιορισμοὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν ἐκ Κρήτης εἰς Βενετίαν μεταφερομένων ἐμπορευμάτων, περὶ ἀκριβοῦς δηλώσεως καὶ ἐπαληθεύσεως τούτων ὑπὸ τῶν ρεκτόρων καὶ τῶν προξένων τῆς πολιτείας σκοπὸν εἶχον τὴν πρόληψιν τῆς λαθρεμπορικῆς ἐκφορτώσεως τῶν πολυτίμων ἐμπορευμάτων εἰς ἄλλους λιμένας πρὶν ἢ φθάσωσιν εἰς Βενετίαν.